

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Príloha Radošinských novín

číslo 3

Júl 2009

„KŇAZ NIE JE KŇAZOM PRE SEBA, NEUDEĽUJE ROZHREŠENIE SEBE, NEROZDÁVA SVIATOSTI SEBE, NIE JE TU PRE SEBA, JE TU PRE NÁS.“

A.PATKA

ZAČAL SA ROK KŇAZOV

Určite sme zachytili správu o tom, že sa začal Rok kňazov. Tí, ktorí chodia do kostola, určite. A to hneď po Roku sv. Pavla, čo tiež iste nie je náhoda. Zopár dní sa tieto dva „roky“ dokonca prekrývali. Akoby sa malo za tých pár spoločných dní ukázať, o čo tu ide. Že Cirkev aj po dvoch tisícach rokov hlása stále tú istú pravdu, o ktorej rozšírenie sa najviac zaslúžil sv. Pavol. Robí to však prostredníctvom kňazov na rôznych stupňoch. Tak, ako to rozšírenie evanjelia a moderná doba vyžadujú.

Tak sme si zvykli na to, že máme medzi sebou kňaza a že nás niekto sprevádza celým životom, že to považujeme za samozrejmé. Ako by to bolo bez neho, si ani predstaviť nevieme. Zažili sme pár rokov s neobsadenou farou, ale vďaka láskavej starostlivosti cirkevného vedenia u nás, sme dostali všetko to najnutnejšie, čo sme potrebovali.

Moderná doba sa však nejaký ten rok tvorila a cirkevné pamiatky dopadli rôzne. Ak neboli zničené, tak aspoň poriadne schátrané. Aj naši radošinskí kňazi začuli hlas „Oprav môj dom“ podobne ako sv. František. Chodíme do chrámu, ktorý napriek svojmu úctyhodnému veku vďaka plnému nasadeniu ich správcom vyzerá vznešene. Čo však tiež, vlastne ešte viac, patrí k „oprave Božieho domu“, je duchovné vedenie. Potrebujeme vidieť nášho kňaza optimistického, radostného, lebo inak často upadáme do beznádeje. Ruku na srdce: kde by mnohí z nás bez jeho sily, bez jeho neodolateľne žiariacej radosti v pohľade do budúcnosti, boli? Uvedomujeme si, že táto sila, ktorou sprostredkováva Božie pravdy ako jediné skutočné pravdy, na nás hlboko pôsobí? Že nič necítíme? A čo schopnosť zasmiať sa i keď je okolo toľko zla? Nie je to dôkaz viery vo večnú a spravodlivú budúcnosť? A čo myšlienka, že by nás nemal na poslednú cestu odprevadiť kňaz? Je to nepredstaviteľné. Bez duchovného vedenia sme naozaj ako „ovce bez pastiera“. Stratení blúdime, obzeráme sa, čoho by sme sa zachytili. Potom sa občas chytíme aj niečoho zlého.

Dnes to kňazi nemajú ľahké. V modernom svete sú vystavení mnohým ťažkostiam. O to viac sa modlíme za ich posvätenie. Len svätý kňaz urobí aj farníkov svätými. Tak, ako ich patrón.

Nebeský Otče, ďakujeme Ti za to, že máme medzi sebou Tvojho zástupcu. Ďakujeme Ti, že do jeho úst vkladáš slová povzbudenia, že sa o nás skrze neho staráš a zahrňuješ nás svojou nekonečnou láskou. Ďakujeme Ti za nášho kňaza.

A.S.

Sv. Ján Mária Vianney „Svätí sú ako horiace sviečky, ktoré nám osvecujú cestu, na ktorej sme našli šťastie srdca a pokoj duše na zemi a ktorá nás dovedie do blaženej večnosti.“ Pápež Pius XI.

„Sv. Ján Vianney je od 19. júna 2009 patrónom kňazov. Tí v ňom majú vzor nábožného a horlivého pastiera duší, ktorý zastával svoj úrad s obdivuhodnou usilovnosťou, múdrosťou a láskou. Poslaním kňaza je učiť, kázať, ohlasovať pravdu a Božiu vôľu s láskou, ale tiež dôrazne a s nezlomnou vytrvalosťou.“

Ján Vianney sa narodil 8. mája 1786 v Durdilly pri Lyone. Mladosť prežil v čase francúzskej revolúcie, kedy bolo mnoho inteligencie vyvraždené, alebo prinútené opustiť vlasť. Tak to bolo aj s učiteľmi svetskými i rehoľnými. Jediná možnosť dostať sa do styku s kňazom boli tajné schôdzky v lesoch, alebo v súkromných domoch. V takýchto podmienkach sa pripravoval na prvé sväté prijímanie i Ján. Hoci chodil do školy málo, bol veľmi vnímavý a jeho nábožnosť budila v obci pozornosť. Ako dvadsaťšesť ročný nastúpil na jeden rok do malého seminára a v roku 1813 na teologické štúdiá. Vtedy sa začala Jánovi krížová cesta, lebo nerozumel prednáškam v latinskom jazyku. Jeho staručký priateľ, farár Balley, ho doučoval vo francúzskom jazyku a len najpotrebnejšie state sa Ján učil po latinsky. Po úspešnej skúške a pred rozhodnutím o vysvätení sa generálny vikár spýtal farára Balleya: „Je Ján Vianney nábožný?“ a staručký farár, nakoľko poznal Jána odpovedal: „Áno, je vzorom nábožnosti.“ „Vzorom nábožnosti? Dobré, nech príde na vysviacku. Ostatné doplní milosť Božia.“ Toto rozhodnutie vyšlo z vnuknutia Ducha Svätého. Ján Vianney prijal kňazskú vysviacku 13. augusta 1815 v Grenobli a generálny vikár mu povedal: „Cirkev nepotrebuje ani tak učencov kňazov, ako nábožných.“

Po smrti svojho „otcovského učiteľa“, bez ktorého by nikdy nebol kňazom, (farár Balley zomrel ako 67-ročný), bol Ján Vianney preložený do Arsu. Tu za posledných 25 rokov veľmi upadol náboženský i mravný život. V boji za obrátenie hriešnikov viedol arský farár veľmi prísny, asketický život. Zriekal sa vody, jedla i spánku. Proti náboženskej nevedomosti „bojoval“ vyučovaním náboženstva v kostole, ktoré bolo jediným miestom, kde farár mohol vyučovať veriacich. Ale výklady katechizmu často počúvali

Pokračovanie na str. 2

V ROKU KŇAZOV PÁTRAME, ...

V Roku kňazov je aktuálna i takáto otázka:

- Koľko kňazov je pochovaných na našom cintoríne? - Vedeli by sme odpovedať?

Tí, ktorí majú dnes osemdesiat, mali k takýmto vedomostiam (i bez literatúry, ktorou sú knižkupectvá doslova nabité), k nim bližšie. Večery trávili rozprávaním o ľuďoch, o živote, o medzníkoch na životných cestách, ktoré samy vystupovali nezahmlené inými hlučnými vplyvmi. A tak sa čudujeme, koľkú múdrosť, akú obdivuhodnú pamäť a aký obrovský zmysel pre vnímanie Boha okolo seba si zachovali. Až si pripadáme starí, hoci máme o niekoľko desiatok menej.

Tak vznikol i tento príspevok. Do srdca jednej z našich farníčok ho zapísali spomínané večerné rozhovory s rodičmi a príbuznými, pri ktorých deti mohli sedieť. Ak navštívime miestny cintorín, možno sa nám niečo z minulosti vďaka nemu prihovori.

Na „starom“ cintoríne v Radošine boli pochovaní dvaja kňazi. Po ich hrobch nezostali žiadne pamiatky. Z Radošiny si naši starší občania zachovali spomienku na kňaza z našej obce Františka Nemca. Bol špirituálom v kňazskom seminári v Nitre a po nástupe komunizmu a zbavení tohto miesta pôsobil ako správca farnosti v Dražovciach. V Radošine sú pochovaní iba jeho rodičia. Ich pomník je zvláštny tým, že má tvar kríža.

V Radošine pôsobiaci a na miestnom cintoríne pochovaný

je kňaz Jozef Lacuzska. Keďže zomrel v roku 1887, pamätníčka o ňom vie iba z rozprávania rodičov. Hlboko sa zapísal do srdca Radošinčanov, ale i celej Cirkvi. V roku 1987 o ňom pri príležitosti stého výročia jeho smrti v Katolíckych novinách písali ako o dekanovi - farárovi a náboženskom spisovateľovi.

Nezabudnuteľným kňazom v našej obci bol i vdp. Andrej Pulmann, na ktorého tí, čo ho ešte poznali, alebo o ňom od svojich rodičov počuli, s veľkou úctou spomínajú. Pochádzal zo Sobotišťa a na staré kolená sa vrátil do rodnej obce k sestre, ktorá ho doopatrovala a tam je i pochovaný.

Známu a slávnou osobnosťou bol učiteľ a organista Florián Kossányi. Založil spevácky zbor a bol veľmi kvalitným organistom a obľúbeným človekom. Zomrel v roku 1906 a jeho pomník v tvare ihlanu i platne, ktoré hrob prikrývajú, sú z tohto obdobia a odolali zubu času, takže ho môžeme na našom cintoríne obdivovať.

Tieto spomienky sú naozaj spomienkami, nesledujú stať o cirkevných dejinách spracovanú podrobnejšie v Knižke o Radošine, ani novšie dejiny. Ďakujeme za ne farničke s pozoruhodnou pamäťou i obdivuhodným záujmom o veci viery, ktorá nechce byť menovaná. Ona svojou ľudskou intuíciou vycítila to, čo prednávkou približne takto vyjadril Svätý Otec Benedikt XVI.: *Bez poznania minulosti ťažko môžeme pochopiť súčasnosť.* S určitou starosťou sa pýtala, či si to uvedomujú najmä dnešní mladí ľudia.

Zapísala A.S.

Dokončenie zo str. 2

bez záujmu, unavení a s nevôľou. Ale Ján nestrácal trpezlivosť, a jeho vyučovanie malo postupne dobré výsledky. Keď sa ho pýtali, prečo pri kázni hovorí silným hlasom a pri modlitbe šepká, odpovedal: „Keď kážem, kážem hlučným alebo spiacim, ale keď sa modlím, rozprávam sa s Bohom a ten nie je hluchý.“ Často hovoril o Oltárnej sviatosti, o jej podstate a dôležitosti. Nevšimavosť ľudí k Oltárnej sviatosti viackrát pripomínal legendou o sv. Alexejovi, ktorý tridsať rokov žobral pri schodoch paláca svojej matky, ktorá v žobrákovi nespoznala svojho syna. Až keď uvidela jeho mŕtve telo, zvolala: „Syn môj, prečo som ťa tak neskoro spoznala?“ Aj duša keď vyjde z nášho tela a uzrie toho, ktorého mala v Najsvätejšej sviatosti, pochopí, čo nenahraditeľné stratila pre svoju nevšimavosť k Oltárnej sviatosti. A duša bude volať: „Ježišu môj, láska moja, prečo som ťa tak neskoro spoznala!“

Ján Vianney žil po celý svoj život veľmi skromne. Jeho charizmatické vlastnosti, trpezlivosť a obetavosť pri vysluhovaní sviatosti zmierenia, chýr o jeho zázračnej schopnosti uzdravovať a prorokovať, lákali stovky ľudí z celého Francúzska do Arsu. Jeho snahu o povznesenie duchovného života ocenil okrem biskupa, ktorý ho vymenoval za kanonika, aj štát tým, že mu udelil Rad čestnej légie v r. 1855. Jeho život bol plný utrpenia a závidia. Úplne vyčerpaný zomrel 4. augusta 1859 vo veku 73 rokov. Pápež Pius XI. ho v roku 1925 vyhlásil za svätého. Od r. 1929 bol patrónom farárov a svedníkov. V ikonografii je zobrazený ako kňaz v superpelícii a so štólou.

Zdroj: A.Patka, Sv. J.Vianney
Spracovala: M.Bušíková

Správy zo života farnosti

- 3. mája 2009 nám v miestnom kultúrnom dome zahrali divadielko Veľká noc s Bonifácom deti z Nitrianskej Blatnice. Nacvičil ho s nimi ich pán farár. Vystupovala v ňom aj živá ovečka a predstavenie bolo doplnené hudbou. U detí i u dospelých malo veľký ohlas.

- Dňa 7. mája sa v Radošine uskutočnili kňazské rekolekcie nášho dekanátu. Početní veriaci sa zúčastnili na sv. omši v dopoludňajších hodinách o 9,30, ktorou sa tieto rekolekcie začínali.

- 9. mája bola na Misijnej púti detí v Rajeckej Lesnej 54- členná skupina detí – koledníkov a sprevádzajúcich osôb z našej farnosti. Podrobnejšie o tom píšeme v samostatnej reportáži.

- 20. mája odniesla predsedníčka Spolku sv. Vincenta Ing. Krajčírová spolu s tajomníkom Stanislavom Vlasákom nazbierané detské šatstvo do Uzovskej Panice. Dopravu zabezpečil OÚ.

- 24. mája 2009 sa uskutočnilo prvé sväté prijímanie detí našej farnosti. (Podrobnejšie v samostatnom príspevku). Okolie kostola i kostol vyčistili a vyzdobili rodičia prvoprijímajúcich detí.

- V Centre sv. Pavla sa v prvú júnovú nedeľu stretli na schôdzi horľiteľky Bratstva svätého ruženca.

- V týždni od 1. júna do 7. júna, teda od Turíc po nedeľu Najsvätejšej Trojice, prebehol Týždeň modlitieb mladých za mladých. Akciu organizovala Rada pre mládež a univerzity KBS a Pokračovanie na str. 4

DETSKÁ RUBRIKA

PRÁZDNINY

– čas evanjelizácie

Zdá sa vám to nemožné? Sme však k tomu pozvaní. Hneď úvodné dni mesiaca júla nás pozývajú k sláveniu sviatkov našich veľkých vzorov. Tým prvým je návšteva Panny Márie a o niekoľko dní neskôr sviatok svätých Cyrila a Metoda. Na prvý pohľad sa zdá, že nemajú nič spoločné, no hlbší pohľad a zamyslenie prezradí opak. Spoločným prvkom je EVANJELIZÁCIA – ohlasovanie Ježišovej radostnej zvesti.

Panna Mária svojou obetavou cestou plnou prekážok preukázala veľkú radosť príbuznej Alžbete, prináša jej požehnanie vtedy ešte nenarodeného Ježiša. Obetavou službou a účasťou na Alžbetinej radosti je pre nás veľkým vzorom. Svätí Cyril a Metod tiež prekonávali prekážky – dlhá cesta zo Solúna a neznalosť reči však pre nich neboli nezdolateľné. Vďaka nim sme mohli od našich predkov zdediť našu vieru.

A čo my? Dokážeme prekonávať prekážky na ceste našej viery a ohlasovať ju tam, kde práve sme – na výlete, na ihrisku...?

Krásnou prázdninovou výzvou by sa mohla stať výzva priviesť k Pánu Ježišovi niekoho, kto sa od neho vzdialil. Skúsme to modlitbou a dobrým príkladom. Nech je cítiť vo farnosti závan Ducha Svätého prostredníctvom „čerstvých“ birmovancov. Miništranti, nech sú prázdniny príležitosťou vytvoriť silnejšie a aj väčšie spoločenstvo. Je smutné, ak sa stane, že po prázdninách čo i len jeden z vás odíde. Služba miništranta nemá vekovú hranicu, nepatrí len žiakom. Starší sú vzorom pre mladších. Vaša služba a modlitba nás všetkých budú silou pre kňaza aj počas začínajúceho Roka kňazov.

„Pane Ježišu, nauč ma prijímať tých, ktorí sú iní ako ja. Daj, aby sme boli zjednotení v Tvojej láske.“

AKR.

PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE NAŠICH DETÍ

24. mája 2009 po prvýkrát do svojich srdiečok prijali Pána Ježiša tretiaci z našej farnosti. Po troch rokoch prípravy na hodinách náboženstva pod vedením dp. L. Havrana, a menšej či väčšej príprave v rodinách, vedeli spoznať a vyznať svoje hriechy vo sviatosti zmierenia. Keď čakáme mimoriadneho hosťa, nielen šaty majú byť pekné, ale aj „izbička“, do ktorej má prísť, má byť čistučká a vyupratovaná. Odteraz majú tieto deti tú výsadu, že najvzácnejšieho hosťa – Pána Ježiša – môžu po príprave a udržiavaní poriadku v spomínanej „izbičke“, teda vo svojej duši, pozvať na návštevu k sebe hocikedy. Určite ju neodmietne, ak ho o ňu požiadajú. Táto návšteva má ešte tú moc, že v tme začína svetlo. Symbolicky

to deti počuli v legende, ktorú im o svetle porozprával v onen slávnostný deň pán dekan.

Na konci svojho príhovoru zhrnul, aký odkaz si z tejto mimoriadnej slávnosti máte, milé deti, vziať do svojho života:

MUSÍŠ SA UPRIAMIŤ NA TO, ABY TI SVETIELKO NEZHASLO.

Od krstu, keď rodičia preberajú svetlo Kristovo za svoje deti, horí toto svetielko vo vašich srdiečkach. Poďakujte svojim rodičom, lebo dbali, aby toto svetielko nezhaslo.

Odteraz sa zveruje vám. Čo musíte robiť? Musíte si ho chrániť. Nezhasiť ho hriechom a nedovoliť ani iným, aby vám ho zhasili. Doniesť ho až na koniec svojej cesty.

(Z homílie 24. 5. 2009 v deň prvého sv. prijímania.)

Spracovala A.S.

Prvoprijímajúce deti s vdp. L. Havranom a svojou p. učiteľkou B. Valovičovou.

Dolný rad zľava: *Samuel Košík, Kristína Krajčárová, Adriána Vlasáková, Aneta Pánska, Ivana Pontežlová, Martina Krajčiová, Alexandra Gálová, Lea Kováčová, Lucia Pátrovičová, Kamil Minárik, Martin Balážik*. Horný rad zľava: *Michal Macháč, Tomáš Sliško, Adrián Širo, Adam Banák, Matúš Ondrejka, Andrej Valovič, Marek Moravčík, Patrik Pospíšek, Marek Krška, Marián Michalík, Matej Nanko, Kristián Masarovič, Peter Jankovič*

Misijná púť detí do Rajeckej Lesnej

9. mája 2009 sa 54-členná skupina detí – koledníkov a sprevádzajúcich osôb, zúčastnila na Misijnej púti detí v Rajeckej Lesnej. Deti na cestu vypravil svojím požehnaním p. dekan a cestou tam sa spoločne pomodlili slávnostný ruženec. Ako obetný dar priniesli deti lekársky obväz. Potom nasledoval bohatý program na mieste. Deti so svojimi vedúcimi prešli krížovú cestu na miestnej kalvárii a pri každom zastavení sa pomodlili. V krásnej

okolitej prírode potom po skupinách absolvovali pod vedením svojich vedúcich katechézu na tému „Putujeme so sv. Pavlom“. Na priestranstve pred bazilikou sa na záver zúčastnili na svätej omši, ktorú pre ne odslúžil žilinský diecézny biskup Mons. Tomáš Galis. Po návrate privítal pútnikov p. dekan pred jaskynkou Lurdskej Panny Márie v Radošine. Výdavky na dopravu i autobus poskytli dobrodincovia z Behyniec.

-st-

Pokračovanie zo str. 2

Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže. Po celý týždeň sa vo všetkých kostoloch k svätým omšiam pridávali modlitby za mladých a pred svätými omšami sa mladí predmodlievali sv. ruženec, na sv. omšiach čítali lekcie a prosby, nosili obetné dary.

- V stredu 3. júna podvečer sa uskutočnilo osobitné stretnutie mladých pred jaskynkou Lurdskej Panny Márie v Radošine, na ktorom sa zúčastnili aj mladí ľudia z Komunity Kráľovnej pokoja. Po modlitbe posvätného ruženca zaspievali a dostali požehnanie od p. dekana L. Havrana. Po tejto oficiálnej časti sa presunuli do Centra sv. Pavla, kde mládež pripravila pohostenie - agapé a vypočula si i prezrela fotografie, knihy a brožúry z púte vo Fatime, Lurdoch, Ríme a Svätej zemi.

- 11. júna na sviatok Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi sa uskutočnila po svätej omši procesia so Sviatosťou oltárnou k štyrom oltárikom umiestneným v okolí farského kostola.

- V dňoch 16., 17. a 18. júna vo všetkých kostoloch farnosti dostali možnosť vyspovedať sa prvoprijímajúce deti, aby si tak podľa slov p. dekana v krátkom čase znova zopakovali sviatosť zmierenia a navykli si na pravidelnú účasť na nej i aby prekonalí určitú „strachovú“ bariéru zo svedenia sa.

- Pri príležitosti 80-tich rokov života sa zo 17 pozvaných jubilantov našej farnosti zúčastnilo ďakovnej svätej omše, ktorá sa konala 20. júna 2009, 10 jubilantov. Napriek úctyhodnému veku sa aktívne zapájali do slávania svätej omše. Čítanie Božieho slova, prosieb veriacich a prinášanie obetných darov bolo pre nich samozrejmosťou.

- Do úpravy okolia kríža pri ceste k vinohradom, ktorý poznáme aj ako „Cvikov kríž“, sa zapojili miništranti pod vedením p. dekana.

Farská knižnica informuje:

Otváracie hodiny farskej knižnice zriadenej v priestoroch obecnej knižnice na Obecnom úrade v Radošine sú: streda od 13. hod. do 16. hod.

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI

JÚL 2009

2. NÁVŠTEVA PANNY MÁRIE	SVIATOK
3. SV.TOMÁŠ, apoštol	SVIATOK
5. SV.CYRIL A METOD, slovans. vierozvest.	SLÁVNOSŤ
11. SV.BENEDIKT, patrón Európy	SVIATOK
16. Panna Mária Karmelská	spomienka
17. SV. ANDREJ-SVORAD A BEŇADIK patróni diecézy	SVIATOK
23. SV.BRIGITA, spolupatrónka Európy	SVIATOK
25. SV.JAKUB, apoštol	SVIATOK
26. Sv. Joachim a Anna, rodičia Panny Márie	spomienka
29. Sv. Marta	spomienka
31. Sv. Ignác z Loyoly, kňaz	spomienka

AUGUST 2009

1. Sv. Alfonz Mária de Liguori, biskup, učiteľ Cirkvi	spomienka
4. Sv. Ján Mária Vianney, kňaz	spomienka
5. Výroč. posv. Hlavnej mariánskej baziliky v Ríme	spomienka
6. PREMENENIE PÁNA	SVIATOK
9. SV.TERÉZIA BENEDIKTA Z KRÍŽA, spolupatrónka Európy	SVIATOK
10. SV.VAVRINEC, diakon, mučeník	SVIATOK
11. Sv. Klára, panna	spomienka
15. NANEBOVZATIE PANNY MÁRIE	SLÁVNOSŤ
20. Sv. Bernard, opát a učiteľ Cirkvi	spomienka
21. Sv.Pius X.	spomienka
22. Panna Mária Kráľovná	spomienka
24. SV. BARTOLOMEJ, apoštol	SVIATOK
27. Sv. Monika	spomienka
28. Sv. Augustín, biskup a učiteľ Cirkvi	spomienka
29. Mučenícka smrť sv. Jána Krstiteľa	spomienka

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY MÁJ

Všeobecný: Aby kresťania Stredného východu prežívali svoju vieru v plnej slobode a aby sa stali nástrojmi pokoja a zmierenia.

Misijný: Aby Cirkev bola semenom a jadrom ľudstva, zmiereného a znovu zjednoteného v jedinej Božej rodine vďaka svedectvu veriacich vo všetkých krajinách sveta.

Úmysel KBS: Aby sme v čase prázdnin, dovoleník, výletov či akejkolvek rekreácie nezabúdali na náboženské povinnosti.

JÚN

Všeobecný: Aby verejná mienka bola vnímavejšia na problémy bezdomovcov a emigrantov a aby sa našli konkrétne riešenia pre ich tragickú situáciu.

Misijný: Aby kresťania v mnohých krajinách diskriminovaní a prenasledovaní pre Kristovo meno, dosiahli uznanie svojich ľudských práv, rovnosti a náboženskej slobody, a tak slobodne žili a vyznávali svoju vieru.

Úmysel KBS: Aby sme si denne uvedomovali, že naším posledným cieľom je nebo, do ktorého bola vzatá aj Panna Mária.

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne:

okrem nedele, pol hodiny pred svätou omšou vo farskom kostole.

K prvému piatku:

V Radošine v pondelok od 16,30 – 18,00 hod., v stredu po rannej svätej omši, v piatok od 8,00 – 9,00 hod. a popoludní od 15,00 – 16,30 hod.

V Behynciach v utorok od 16,00 – 18,00 hod.

V Bzinciaci vo štvrtok od 16,30 – 18,00 hod..

ADORÁCIA

V Radošine na prvý piatok od 8,00 – 18,00 hod.

KATECHÉZA

Sviatosť krstu: Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne alebo telefonicky (Tel.: 5398281, 0905345869)

Sviatosť manželstva: Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o prijatie sviatosti.

Príprava dospelých na prijatie sviatostí: Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, príp. iných sviatostí, trvá dva roky.